

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL KB „S1“ 2016-06-13 SKUNDO**

2016 m. rugpjūčio 4 d. Nr. S-158 (7-114/2016)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

sekretoriaujant
dalyvaujant
mokesčių mokėtojo atstovams

mokesčių administratoriaus atstovei

Editos Veršelienės
Martyno Endrijaičio – pranešėjas
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus
Linos Vosylienės
Vaidutei Raišytei-Žiemienei

R. J.
E. S.
A. V.
V. K.
M. M.

Mokestinių ginčų komisija, 2016 m. liepos 12 d. posėdyje išnagrinėjusi KB „S1“ (toliau – Pareiškėjas) 2016 m. birželio 13 d. skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2016 m. gegužės 27 d. sprendimo Nr. 331A-51136, n u s t a t è:

Inspekcija, vadovaudamasi 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 87 straipsniu, mokesčių įstatymais, Mokesčio ir baudos už administracinę teisės pažeidimą permokos (skirtumo) grąžinimo (įskaitymo) taisyklėmis, patvirtintomis Inspekcijos viršininko 2004-12-07 įsakymu Nr. VA-186 „Dėl mokesčio ir baudos už administracinę teisės pažeidimą permokos (skirtumo) grąžinimo (įskaitymo)“, 2016-05-27 sprendimu Nr. 331A-51136 nusprendė negrąžinti Pareiškėjui 170 000 Eur mokesčio permokos, nes permoka (skirtumas) areštuota, vadovaujantis MAĮ 101 straipsnio 4 dalies nuostatomis.

Pareiškėjas su Inspekcijos 2016-05-27 sprendimu Nr. 331A-51136 nesutinka.

Skunde nurodoma, jog mokesčių administratorius, negrąžindamas Pareiškėjui prašomos grąžinti PVM permokos MAĮ 101 straipsnio 4 dalies pagrindu, skundžiamame sprendime nenurodė, kokius teisės aktų reikalavimus pažeidė Pareiškėjas, dėl kurių numatoma papildomai apskaičiuoti mokesctines prievoles.

Pareiškėjas nurodo, jog MAĮ 101 straipsnio 4 dalyje iš esmės yra nustatytos dvi sąlygos, kurioms esant gali atsirasti mokesčių administratoriaus teisė taikyti šioje teisės

normoje numatyta poveikio priemonę: 1) kai atliekamo mokesčio patikrinimo metu nustatoma mokesčių įstatymų pažeidimų; 2) kai yra pagrįsta rizika (pavojus), kad dėl atitinkamų mokesčio mokėtojų veiksmų gali būti sunku arba tapti neįmanoma išieškoti mokesčio ir su juo susijusių sumų. Tokios pozicijos laikosi ir Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) 2012-01-25 sprendime administracinėje byloje Nr. A-556-127-12.

Pareiškėjo teigimu, nagrinėjamu atveju pirma sąlyga, būtina turto areštui, nenustatyta, t. y. Inspekcija sprendime nenurodė, kokie faktiškai mokesčių teisės įstatymai buvo pažeisti. Šiuo metu tik pradėtas Pareiškėjo mokesčio patikrinimas ir, jo nebaigus, neišsiaiškinus visų apmokestinimui reikšmingų aplinkybių, nepagrįstai iš anksto yra daroma išvada, kad Pareiškėjas pažeidė mokesčių teisės įstatymus. Paaiškinama, kad, prieš pradėdama mokesčio patikrinimą, Panevėžio apskrities valstybinė mokesčių inspekcija (toliau – Panevėžio AVMI) atliko kitą kontrolės procedūrą – mokesčio tyrimą, kurio metu vertino Pareiškėjo sudarytus atskirus sandorius ir, tikėtina, jog įvertindama galimybę papildomai apskaičiuoti PVM sumas, būtent dėl to pradėjo mokesčio patikrinimą bei priėmė skundžiamą sprendimą negražinti PVM permokos (skirtumo). Tačiau Pareiškėjas akcentuoja, jog jam nėra žinoma, kokius konkrečius mokesčių teisės aktų pažeidimus Pareiškėjas padarė.

Skunde nurodoma, jog mokesčių administratorius, konstatuodamas, kad Pareiškėjas padarė tam tikrą pažeidimą, privalo pagrįsti savo išvadas surinktais įrodymais, analizuodamas jų turinį, tirdamas jų tikrumą, pakankamumą, sąsajumą ir tarpusavio ryšį, kritiškai, objektyviai ir nešališkai vertinti visus reikšmingus įrodymus, turinčius reikšmės pažeidimui konstatuoti. Tuo tarpu, kaip minėta, Panevėžio AVMI ir Inspekcija dar net nevertinusi ir netyrusi visų apmokestinimui reikšmingų aplinkybių, daro išankstinę nepagrįstą išvadą, kad būtent Pareiškėjas, o ne prekės jam pardavusi ir PVM sąskaitas faktūras išrašiusi įmonė, galėjo elgtis nesąžiningai, ir būtent dėl šios priežasties planuoja apskaičiuoti PVM, ko pasekoje buvo areštuota Pareiškėjo apskaitoma PVM permoka. Pareiškėjo turimais duomenimis, mokesčių administratorius atliko įmonės, pardavusios prekes ir išrašiusios PVM sąskaitas faktūras Pareiškėjui, kontrolės veiksmus, kurių metu PVM įstatymo pažeidimai nebuvo konstatuoti, kas, Pareiškėjo nuomone, patvirtina ūkinių operacijų realumą. Todėl Pareiškėjui visiškai nesuprantama ir nepagrįsta jokiais įrodymais numatoma papildomai priskaičiuotina PVM suma.

Taip pat nurodoma, jog nagrinėjamu atveju nenustatyta ir antroji sąlyga, būtina turto areštui, t. y. kad yra pagrįsta rizika (pavojus) dėl atitinkamų mokesčio mokėtojų veiksmų, pavyzdžiui, Pareiškėjas gali turtą paslėpti, parduoti ar kitokiu būdu jo netekti, ir dėl to gali būti sunku arba tapti neįmanoma išieškoti mokesčių ir su juo susijusias sumas. Pareiškėjo teigimu, Panevėžio AVMI nenurodė jokių argumentų šiai sąlygai pagrįsti, o tik perrašė teisės normos turinį ir nurodė areštuojamą turtą – PVM permoką. Tačiau Pareiškėjas pažymi, kad jis nepardavė ir neketina parduoti jokio turto. Nurodoma, kad Pareiškėjas yra vienas didžiausių ir pažangiausių kokybiško maistinio, pašarams ir biodyzelino pramonei skirto aliejaus gamintojas Baltijos šalyse, t. y. gamybinė įmonė, kurios turtą, net ir esant tokiems ketinimams, nebūtų realios galimybės skubiai parduoti. Pareiškėjas tiekia žaliavą biodyzelino gamykloms Lenkijoje ir Vokietijoje. Šiuo metu Pareiškėjas planuoja verslo plėtrą, derasi dėl rapsų išspaudų ir aliejaus tiekimo kitoms Europos Sąjungos šalims, intensyviai bendradarbiauja su Lietuvos rapsų augintojais, svarsto didinti maistinio aliejaus gamybos apimtis. Pareiškėjo teigimu, turto apraše nurodyta išvada, kad 2016 m. pradžioje įvyko esminis Pareiškėjo pajininkų pasikeitimas, nepatvirtina apie galimą turto pardavimą ar veiklos slėpimą, bet priešingai, pagrindžia Pareiškėjo planuojamos vykdyti veiklos plėtros planus. Daroma išvada, kad antroji MAĮ turto arešto pagrįstumui numatyta sąlyga yra neįvykdyta, todėl turto arešto aktas naikintinas.

Pareiškėjo teigimu, nepagrįstas sprendimas, kuriuo areštuota apskaitoma PVM permoka, ne tik lemia didelius tiesioginius finansinius nuostolius, bet ir žlugdo visą verslą. Pareiškėjas negali laisvai disponuoti apyvartinėmis lėšomis ir laiku atsiskaityti su verslo

partneriais, laiku negaudamas žaliavos, reikalingos gamybai, bus priverstas ją stabdyti. Pareiškėjas pažymi, kad jis turi ilgalaikio materialaus turto, kuris, esant teisiniams pagrindams, areštuotinas, siekiant užtikrinti mokesčių prievolių vykdymą. Tokiu atveju Pareiškėjas galėtų disponuoti ypač būtinomis veiklomis vykdyti apyvartinėmis lėšomis. Tačiau Inspekcija šios galimybės netaikė, tuo ypač apsunkindama Pareiškėjo vykdomą veiklą.

Pareiškėjas, vadovaudamasis Viešojo administravimo įstatymo 3 ir 8 straipsnių nuostatomis bei jas aiškinančia LVAT išplėstinės teisėjų kolegijos 2011-06-27 nutartimi administracinėje byloje Nr. A-556-336/2011, MAĮ 32 straipsniu ir jį aiškinančiu LVAT 2007-02-09 sprendimu administracinėje byloje Nr. A-4-127/2007, MAĮ 34 straipsniu, daro išvadą, kad skundžiamas Inspekcijos sprendimas yra su esminiais turinio (teisinio ir faktinio pagrindimo, motyvacijos) trūkumais, t. y. nepagrįstas jokiais objektyviais duomenimis, jame nenurodyti jokie faktai, argumentai, aplinkybės ir įrodymai, pagrindžiantys mokesčių teisės aktų reikalavimų pažeidimus, todėl jis negali būti vertinamas kaip teisėtas.

Pareiškėjas, atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, vadovaudamasis MAĮ IX skyriuje nustatyta tvarka, prašo Mokesčių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) panaikinti Inspekcijos 2016-05-27 sprendimą Nr. 331A-51136 ir grąžinti Pareiškėjui apskaitomą PVM permoką.

Komisija, įvertinusi ginčo bylos medžiagą, konstatuoja, jog Pareiškėjo skundas atmestinas, Inspekcijos 2016-05-27 sprendimas Nr. 331A-51136 tvirtintinas.

Ginčas tarp šalių vyksta dėl Inspekcijos 2016-05-27 sprendimo Nr. 331A-51136, kuriuo mokesčių administratorius nusprendė negrąžinti Pareiškėjui 170 000 Eur PVM permokos (skirtumo), nes permoka (skirtumas) areštuota, vadovaujantis MAĮ 101 straipsnio 4 dalies nuostatomis.

Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjas 2016-05-19 pateikė prašymą grąžinti mokesčio permoką (skirtumą) – t. y. 170 000 PVM Eur sumą, susidariusią per 2016 m. kovo mėn. Inspekcija, vadovaudamasi MAĮ 33 straipsnio 15 punktu, 95 straipsnio 1 dalies 2 punktu, 101 straipsnio 4 dalimi, Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksu, priėmė 2016-05-24 turto arešto aktą Nr. (23.31-08)-319-1170, kuriuo areštavo prašomą grąžinti sumą. Tokiu būdu Inspekcija priėmė 2016-05-27 sprendimą Nr. 331A-51136, kuriuo nuspręsta negrąžinti Pareiškėjui 170 000 Eur mokesčio permokos (skirtumo), nes ši permoka (skirtumas) areštuota pagal minėtą turto arešto aktą.

Pareiškėjas 2016-06-13 skunde nurodė, jog mokesčių administratorius nepagrįstai negrąžino Pareiškėjui PVM permokos (skirtumo) MAĮ 101 straipsnio 4 dalies pagrindu, nes turto areštas buvo paskirtas nemotyvuotai – t. y. nesilaikant turto arešto paskyrimui būtinų sąlygų.

Pagal MAĮ 2 straipsnio 22 dalį mokesčiai ginčai – ginčai, kylantys tarp mokesčių mokėtojo ir mokesčių administratoriaus dėl sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo ar kito panašaus pobūdžio sprendimo, pagal kurį mokesčių mokėtojui naujai apskaičiuojamas ir nurodomas sumokėti mokesčiai, taip pat dėl mokesčių administratoriaus sprendimo atsisakyti grąžinti (įskaityti) mokesčio permoką (skirtumą). Tuo tarpu Inspekcijos priimtų turto arešto aktų apskundimo tvarka reglamentuojama atskirai Administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ABTĮ) nustatyta tvarka. Tokie ginčai nelaikytini mokesčiais ginčiais, todėl Komisijos kompetencijai nepriskirtini nagrinėti tokio pobūdžio ginčai – t. y. skundai dėl Inspekcijos turto arešto aktų. Tokiu būdu Komisija pažymi, jog pagal kompetenciją ji negali pasisakyti dėl turto arešto aktų pagrįstumo. Todėl, atsižvelgdama į Pareiškėjo 2016-06-13 skunde pateiktus reikalavimus, Komisija toliau pasisako dėl paties 170 000 Eur PVM permokos (skirtumo) negrąžinimo pagrįstumo.

Mokesčių permokos (skirtumo) grąžinimo tvarką reglamentuoja MAĮ 87 straipsnis, Mokesčio ir baudos už administracinę teisės pažeidimą permokos (skirtumo) grąžinimo (įskaitymo) taisyklės, patvirtintos Inspekcijos viršininko 2004-12-07 įsakymu Nr. VA-186 „Dėl mokesčio ir baudos už administracinę teisės pažeidimą permokos (skirtumo) grąžinimo

(įskaitymo)“. Pagal MAĮ 2 straipsnio 12 dalį mokesčio permoka – mokesčių mokėtojo sumokėta per didelę mokesčio suma, o pagal MAĮ 2 straipsnio 13 dalį – mokesčio skirtumas – mokesčių mokėtojui grąžintina (įskaitytina) iš biudžeto suma, kuri gali susidaryti mokesčio įstatymo nustatyta tvarka pildant mokesčio deklaraciją. Pagal MAĮ 101 straipsnio 1 dalį turto areštas – šio ir kitų įstatymų nustatyta tvarka ir sąlygomis taikomas mokesčių mokėtojo nuosavybės teisės į turtą arba atskirų šios teisės sudedamųjų dalių – valdymo, naudojimosi, disponavimo – priverstinis laikinas apribojimas siekiant užtikrinti mokestinės prievolės įvykdymą. Iš bylos medžiagos matyti, jog Pareiškėjas neskundė ABTĮ numatyta tvarka 2016-05-24 turto arešto akto Nr. (23.31-08)-319-1170, dėl kurio Inspekcija nusprendė negrąžinti Pareiškėjui 170 000 Eur PVM permokos (skirtumo), todėl šis turto arešto aktas laikytinas galiojančiu ir teisėtu, nes, kaip minėta, Komisijai pagal kompetenciją nepriskirtina nagrinėti paties turto arešto akto pagrįstumo klausimų.

Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjas pateikė 2016 m. gegužės 23 d. skundą Vilniaus apygardos administraciniam teismui dėl 2016-04-21 Inspekcijos priimto turto arešto akto Nr. (23.31-08)-319-903. Tačiau skundas buvo pateiktas ne dėl nagrinėjamo atveju aktualaus 2016-05-24 turto arešto akto Nr. (23.31-08)-319-1170, kuriuo areštuota Pareiškėjo prašoma grąžinti suma, o dėl kito, t. y. nesusijusio su nagrinėjamu ginču 2016-04-21 turto arešto akto Nr. (23.31-08)-319-903. Atsižvelgiant į tai, kad 170 000 Eur PVM permoka (skirtumas) buvo areštuota, o tai reiškia, kad Pareiškėjo nuosavybės teisės į šį turtą (170 000 Eur PVM permoką (skirtumą) yra laikinai apribotos, nėra teisinio pagrindo grąžinti Pareiškėjui prašomą PVM permoką (skirtumą).

Komisija, apibendrinama tai, kas išdėstyta, daro išvadą, jog Inspekcija pagrįstai priėmė 2016-05-27 sprendimą Nr. 331A-51136 negrąžinti Pareiškėjui 170 000 Eur PVM permokos (skirtumo), nes permoka (skirtumas) areštuota.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, atsižvelgdama į išdėstytus motyvus, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2016 m. gegužės 27 d. sprendimą Nr. 331A-51136.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliienė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosylienė